

MUNKAADÓI INTERJÚ A
HONVÉDTISZT
FOGLALKOZÁSRÓL

„Katonának lenni nem csak egy foglalkozás, hanem hivatás is egyben.”

Az interjút adta: Zentai László

Beosztás: ezredes

Cég profilja: Honvédelmi terület a haza fegyveres védelme és szolgálata

Szektor: Közintézet

Dolgozók száma: a riportalany alakulatánál 1000 fő

Munkakörben dolgozók száma: 30%

Nemi arány a munkakörben: 20 % nő, 80 % férfi

Életkori átlag a munkakörben: 38 év

1. Mióta tevékenykedik a szakmában?

Mi motiválta arra, hogy erre a pályára lépjen?

Én 1985-ben vonultam be a főiskolára, és 1988-ban kezdtem meg az első beosztásomat.
Mi motivált? A honvédségi pálya, az elkötelezettségnek, a fegyelemnek, a kötelességtudatnak az itteni megnyilvánulásai. Én akkor nem tudtam még a lakáshoz jutási lehetőségekről, az anyagiakról, szóval ez nem motivált.

2. Mivel foglalkozik, és hogy épül fel az a cégük?

Hányan dolgoznak a szakmában Önöknél?

Egy közel ezerfős alakulatnak vagyok a parancsnoka. A feladatrendszer nagyon összetett, és szakmai. Maga a radarszakma magába foglalja a radarok üzemeltetését, fenntartását. Ez az egyik oldal. A másik a híradó-informatika, logisztika... tehát az ezekre mind kiterjedő feladatrendszer.

**3. Milyen módszereket használnak az a katonatisztek kiválasztása során?
Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?**

Igazából nem mi választjuk ki a honvédtiszteket. Nagyon ritkán kerülnek közvetlenül betoborzásra a csapatba honvédtisztek. Alapvetően a főiskolák, illetve most a közszolgálati egyetem végzi a toborzást, azaz a felvételi eljárást, ott történik meg a képzésük, és ezután kerülnek ki csapathoz. A parancsnokoknak nincs ráhatása arra, hogy kik kerüljenek az egységekhez beosztásba, és sokszor arra sincs, hogy a főiskolán, szakmai szinten, hogyan végeznek. Bár én ebből a szempontból kivételezett vagyok, hiszen államvizsgákon részt veszek, ott maximum a nagyon-nagyon elvetemült, nagyon normán kívüli személyeket lehet megszűrni. Tehát, alapvetően a kiválasztásban nincs szerepünk, mint parancsnokoknak.

**4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben?
Milyen előnyeit és-hátrányait tapasztalják ennek?**

Nagyon nehéz lenne. Itt olyan magas egészségügyi követelményeknek kell megfelelni, aminek sérüléssel született vagy sérült ember nem tud megfelelni. De hát gondolom, ebben a szakmában ez érthető.

**5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele?
Mi lehet ennek az oka?**

Alapvetően a fluktuáció a honvédtisztek esetében elég alacsony. Itt azért életpályának tekintik ezt a pályát, évente legfeljebb egy két ember válik ki esetleg honvédtisztként. A legénységi állománynál, azaz a szerződéses állománynál nagyobb a fluktuáció.

6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályáján?

Milyen visszajelzést kapnak a tisztek a teljesítményükről?

Minden évben van teljesítményértékelés, minősítés a honvédségnél, ami kiterjed a szakmai és az emberi kompetenciákra illetve a vezetői képességekre, készségekre, mindenre, amire szükség van egy vezető esetében. Alapvetően minden vezetőnek évente egyszer a beosztott állományáról ki kell töltenie egy teljesítményértékelést, amit szóban kell ismertetni.

7. Van-e tipikus karrierút ezen a pályáján?

Milyen továbblépési lehetőségek vannak?

Alapvetően a kezdetektől fogva egy parancsnoki, egy szakmai vonalon haladhat egy honvédtiszt, ez a saját elkötelezettségéből és felkészültségéből következik, hogy milyen irányba tud tovább menni. Vannak, akik parancsnoki vonalon jutnak egyre feljebb, magasabb beosztásokba, ha a felkészültségük illetve kvalitásaik ehhez megfelelőek. Mások viszont szeretnének megmaradni a szakmai vonalon. Például, hogy hazabeszéljek, a radarmérnökök, akik egy életen át a radarok mellett maradnak, és azokat üzemeltetik.

8. Mi várható a jövőben ezen a területen?

Miért ajánlja ezt a pályát?

Jelenleg én nagy változást a jövőre nézve nem látok, hiszen az év közepén változott meg új életpályamodell kialakítása, ehhez kapcsolódóan a jövedelmi viszonyok rendezése, az új karriermodell. A képzésben sem látok változást a jövőre nézve. És hogy miért ajánlom. Egyszer a romantikus oldala miatt, hiszen ki ne szeretne egy jó felkészültségű csapathoz tartozni, ahol a haza szolgálata a fontos, az elkötelezettség, a hazaszeretet. De van egy gyakorlatiasabb része is: ez még mindig az egyik legkiszámíthatóbb, hosszú távon is fenntartható életpálya.